

Kdy se jedná o poskytování investičních služeb na území České republiky

Ustanovení § 45 odst. 1 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenných papírech“) hovoří o tom, že poskytovat hlavní investiční služby a doplňkovou investiční službu podle § 8 odst. 3 písm. a) může jen osoba, která má k této činnosti povolení Komise, nevyplývá-li ze zákona něco jiného. Pokud bude kdokoli poskytovat výše zmíněné investiční služby zákazníkům na území České republiky, musí tedy disponovat příslušným povolením. Pro posouzení otázky, zda se jedná o poskytování služeb „na území České republiky“, je rozhodující, *jak těsný je vztah dané činnosti k českému území*. O poskytování služeb na území ČR půjde typicky v následujících případech: (a) činnost vykonávaná prostřednictvím jakéhokoliv zařízení typu pobočky umístěné na území ČR, (b) činnost vykonávaná za pomoci jiné osoby na území ČR, ať již zaměstnance či na základě obchodněprávního vztahu, (c) činnost spočívající v poskytování investičních služeb investorům z České republiky v zahraničí, pokud je provázeno aktivním nabízením služeb cíleným na území ČR (včetně např. reklamy v českém jazyce na internetu).

Na výše uvedeném nemění nic ani fakt, že by byla služba poskytována např. pouze jedinému zákazníkovi, který je institucionálním investorem. Pokud půjde o činnost opakujícího se nebo trvalého charakteru, jistě by bylo nutno ji posoudit jako podnikání ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

O podnikání na území ČR však *nelze* hovořit v případě, kdy zahraniční obchodník s cennými papíry vykonává činnost výhradně v zahraničí (nemá na území ČR pobočku, zaměstnance ani jiné spolupracující osoby), předmětem služeb jsou dispozice s instrumenty na zahraničních trzích a své služby na území ČR ani nenabízí (případný český zákazník se o jeho službách dozví vlastním přičiněním). Za splnění těchto podmínek není k dané činnosti povolení Komise vyžadováno.

Pro úplnost je třeba upozornit, že samotné nabízení investičních služeb (aniž by došlo k jejich poskytování) lze posoudit jako přípravu či pokus trestného činu neoprávněného podnikání podle § 118 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů. Účastenství na tomto trestném činu se může dopustit také ten, kdo nabízí investiční služby osoby, která nemá oprávnění k poskytování takových služeb v České republice (např. zahraničního obchodníka), nebo ji při poskytování takových služeb jinak podporuje.

Prezidium Komise schválilo dne 29. 10. 2003.

Kontaktní osoba:

Lenka Novotná, tel.: 221 096 388, email: lenka.novotna@sec.cz.